(5) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

அ. மாதவரம் 'வீர் கிளாஸ்' நிறுவனம் கதவடைப்பு செய்தது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. சுப்பு அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'Serious situation arising out of the illegal lock out declared by the Management of VIR Glass Factory at Madhavaram throwing hundreds of workers out of employment from 27-3-1978.'

இது எப்படி பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, வி. ஐ. ஆர். கிளாஸ் பாக்டரி என்பதைவிட 'விர் கிளாஸ் பாக்டரி' என்பதே பொருத்தமாக இருக்கும். வி. ஐ. ஆர். என்றால் அது வேறு எதையோ குறிப்பதுபோல் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் சுமார் 350 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றார்கள். 240 பேர் நிரந்தர ஊழியர்கள், சுமார் 110 பேர் பதிலிகள் என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். 27-3-78 முதல் சட்டவிரோதமாகத் தொழிற்சாலையில் கதவடைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த ஊதியம் கொடுப்பது, அரசாங்கத்திற்கு டிமிக்கி கொடுப்பது, வருமானத்தைக் குறைத்துக் காட்டி வரி ஏய்ப்பு செய்வது போன்ற காரியங்களில் நிர்வாகத்தினர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 300 பேர்களுக்கு மேல் தொழிலாளர்கள் இருந்தால் அந்த தொழிற்சாலையை குளோசர் செய்ய வேண்டுமென்றால் முன் அனுமதி பெறவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதனால் 300-க்கு மேல் தொழிலாளர்கள் இருந்தும், அவர்களை நிரந்தர ஊழியர், பதிலிகள், காஷுவல் லேபரர்ஸ் என்று பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரையும் நிரந்தர ஊழியர்கள் என்று காட்டினால்தான் குளோசர் செய்ய முன் அனுமதி பெறவேண்டுமென்ற முறையிலே இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தகராறு குறித்து தொழிலாளர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விரும்பினாலும் நிர்வாகத்தினர் அனுமதிக்கவில்லை. நிர்வாகம் விரும்புகிறவர்கள்தான் பேச்சு வார்த்தைக்கு வரலாம் என்ற ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு சென்னை நகரில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் விரும்பும் தொழிற்சங்கத் தலைவருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தமாட்டேன், நாங்கள் விரும்புகிறவர்களோடு அதாவது அவர்கள் விரும்பும் தொழிற்சங்கத் தலைவர் வந்தால் அவரோடு பேச்சுவார்தை நடத்துவோம்

என்று சொன்னல் தொழிலமைதி எப்படி இருக்கும் என்பதை பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் எண்ணப்படி, தொழிலாளர்கள் ஒன்றும் கேட்கக் கூடாது, அவர்கள் விரும்பாத தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தால் அவர் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போகக் கூடாது, அரசாங்கம் கையைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கலாம்; அவர்கள் விருப்பம்போல் தொழிலை நடத்திக்கொள்வார்கள். அந்த நிலையிலேதான் அவர்களுடைய போக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலைமைக்கு அவர்களைப் போகவிடக்கூடாது.

தொழிலாளர்கள் விரும்பும் ஒருவர்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வரவேண்டும். இது அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமை. அதற்கு விதிவிலக்காக அவர்கள் ஒரு குட்டி சாம்ராஜியத்தை நடத்திக்கொண்டிருக் கிறார்கள்.

இங்கே உற்பத்திச் செய்யப்படும் பொருட்களை ஸ்பான்ஸ் கம்பெனிக்குத்தான் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனிக்கு இந்த கிளாஸ் பாக்டரிமேல் இன்டரஸ்ட் இருக்கிறது. ஸ்பான்ஸ் கம்பெனியில் சம்பளம் அதிகம். இப்படித் தனியாக ஆரம்பித்தால் சம்பளம் குறைவாகக் கொடுத்தால் போதும் என்ற முறையிலே அவர்களே கூட ஆரம்பித்திருக்கலாம். அப்படியானல் அவர்கள் குறைந்த வருமானத்தைக் காட்டி, அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் களுக்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய உரிமைகள் கொடுக்கப் படவில்லை. கோரிக்கை வைத்தால் இரண்டு சங்கங்கள் வைக்க வேண்டும்; ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கும். நிர்வாகத்தினர் அந்த கோரிக்கையை சுலபமாக மறுக்கலாம். இந்த போக்கைத்தான் அவர்கள் கையாண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சட்டப்படி என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்.

கம்பெனியை நடத்த அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறு கிறார்கள். அரசாங்கத்தில் சலுகை பெறுகிறார்கள். ஆனல் அரசாங்கம் போடுகின்ற சட்டதிட்டங்களைப் பின்பற்ற மாட்டேன் என்றால் என்ன அர்த்தம்? தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படும் போது அவர்கள் நலனைப் பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை; தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை.

இங்கே உள்ள தொழிற் சங்கங்களைக் கையிலே போட்டுக் கொண்டு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரைத் தங்களது விருப்பம் போல் ஆட்டி வைப்பதற்கு முயலுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர வர்கள் அறிவார்கள். அந்த வலையிலே விழவேண்டாம் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. டி. வி. எஸ். லுகாஸோடு அது

1978 மார்ச் 31] [திரு. க. சுப்பு]

நிற்கட்டும். இப்படிப்பட்ட ஃபேக்டரியிலேயும் அந்த நிலைமை வரவேண்டாம். இப்படிப்பட்ட மூடு விழாக்களை எல்லாம் நடத்துவதற்கு நாம் அனுமதிக்கலாமா? அமைச்சரவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நிர்வாகம் சொல்லும் சாக்குகளைக் கேட்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது 350 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றக்கூடிய இடம். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இங்கே பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. சட்டத்தை மீறி குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனை அரசு தொழிலாளர் நல இலாக்கா கண்காணிக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாதவரத்திலுள்ள வீர் கிளாஸ் ஒர்க்ஸ் நிறுவனம் சுமார் 117 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களையும் 137 கேசுவல் தொழிலாளர்களையும் கொண்டது. இது கண்ணாடிப் புட்டிகள் மற்றும் கண்ணாடிச் சாமான்களைத் தயாரிக்கும் நிறுவனமாகும். தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு ஆஜராகாத நாட்களில் அவர்களுக்குப் பதிலாக நிர்வாகம் சில பதிலி தொழிலாளர்களை நியமிக்கும். இதிலுள்ள தொழிலாளர்கள் 'வீர் கிளாஸ் ஒர்க்ஸ் எம்ப்ளாயீஸ் யூனியன்' மற்றும் 'வீர் கிளாஸ் ஒர்க்ஸ் ஜெனரல் ஒர்க்கர்ஸ் யூனியனைச்' சேர்ந்தவர்கள்.

16—3—1978-ம் தேதியிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தாமதமாக வேலை செய்யும் முறையைக் கடைப்பிடித்ததாகக் கூறி நாள் ஒன்றுக்கு 40,000 புட்டிகள் உற்பத்தியினின்றும் உடன்பாட்டிற்கு விரோதமாக 300 புட்டிகள் என்ற நிலைக்கு உற்பத்திக் குறைவு ஏற்பட்டதாக காரணம் காட்டி நிர்வாகம் 27-3-1978 ம் தேதியிலிருந்து கதவடைப்பு செய்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளது. இருந்த போதிலும், வேலை இயல்பான நிலையில் இயங்குவதற்கும், ஒழுங்கு, மற்றும் ஒரு நாளைக்கு 5 டன் குறைந்த அளவு உற்பத்திநிலை ஆகியவைகளுக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் உறுதி அளிக்குமானல் நிர்வாகம் கதவடைப்பை நீக்குவதாக வாக்களித்துள்ளது.

இது குறித்து சென்னை தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையாளர் (சமரசம்) (Conciliation) அவர்கள் 1—4—78 அன்று மேற்கொண்டு இரு தரப்பினரிடையேயும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்த இருக்கிறார்.

எனவே இதற்காக அவையை ஒத்தி வைக்கத் தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்ற காரணத்தினுல் இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

6. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) சென்னை துறைமுகத் தொகுதி வள்ளுவர் நகரில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து குறித்து.

திரு. அ. செல்வராசன் : சென்னைத் துறைமுகத் தொகுதி 12-வது வட்டம், வள்ளுவர் நகரில் 21—3—1978 (காலை இல்லை மாலை) மாலை 4.30 மணிக்கு ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் குடியிருப்புகள் எரிந்து விட்டது பற்றியும், அதனுல் ஏற்பட்டுள்ள இழப்புகள் குறித்தும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(முற்பகல் 10–20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் கொடுத்ததில் காலை என்று தான் இருக்கிறது. வேண்டுமானுல் மாலை என்று திருத்திக் கொள்ளலாம். இவர்கள் தவறுக இப்படி அடித்து விட்டார்களோ என்று பார்த்தேன். அவர்கள் கொடுத்ததில் காலை என்றுதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, 21—3—78 அன்று மாலை 4.30 மணிக்கு சென்னை பிராட்வே வள்ளுவர் நகரில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு 25 குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டன. தீயணைப்புப் படையினரும் அந்தப் பகுதி மக்களும் சேர்ந்து தீயை அணைத்தனர். தீ விபத்திற்கான காரணம் தெரியவில்லை. பொருட்சேதம் ரூ. 17,620. இத் தீ விபத்தினுல் உயிர் சேதம் மற்றும் கால்நடைச் சேதம் ஏதுமில்லை.

2. முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளுக்கு குடிசை ஒன்றுக்கு ரூ. 80/- வீதமும் பகுதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளுக்கு குடிசை ஒன்றுக்கு ரூ. 40/- வீதமாக மொத்தம் ரூ. 1,280/- மான்யமாக வழங்க சென்னை மாவட்ட ஆட்சியர் 23—3—78 அன்றே ஒப்புதல் வழங்கி தாசில்தார் அவர்களை பணத்தை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக வழங்க ஆணையிட்டுள்ளார்.

திரு. அ. செல்வராசன் : இதுவரையில் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அந்த பணம் வந்து சேர்ந்ததாக எனக்கு தகவல் கிடையாது. இந்தக் குடிசைகள் ஏராளமாக இருப்பதால்தான் திராவிட